

המנושר הנעברי

עקרונות הפעולה השמית

המהדורה השניה והשלמה, המכילה זו הפעם הראשונה את התוכנית החברתית והכלכלית — סוציאליזם חופשי — כלכלה מרחבית — שלב הקימוס בישראל — תיכ-נון ממלכתי — יזמה חופשית — מימון הקימוס — חיסולו של המשק הציוני

המחיר 52 פרומה - להשיג בכל הקיוסקים

שקית ערובת לבקר. אולם המחסן היה נעול היטב. איש לא יכול היה להוציא את המזון, ולהגישו לפירות הרעבות, לפני שייקבע סופית למי בדיוק הוא שייך. האם רק לנאמני מפלגת הציונים הכלליים שבמושב בניה, או לכל התושבים האחרים, כלומר גם לפלג אנשי מפא"י?

הצרה החלה ברגע ששני חברי הוועד, מהי גוש השמאלי במושב, הגישו את התפסי רותם לשלושת חבריהם מהגוש הימני. אנו מתפטרים כיוון שראש הוועד אינו מתחשב בדעת החברים ועושה כרצונו" כתבו יחיאל שפייזמן ויעקוב איינשפרוך. השניים התלוננו כי לפני שראש הוועד מאשר הלאה לאיש מן המושב הוא מברר בדיוק את שייכותו המפלגתית. המפלגה הרצויה לאריה בסיוק, ראש הוועד: מפלגת הציונים הכלליים.

התגובה הראשונה להתפטרות אנשי מפא"י בוועד באה משילוב. מוסד של המשביר המרכזי המספק למושבים את המזון לבני לי החיים. שילוב הודיע כי הוא נאלץ להפסיק לספק למושב את צרכיו, כיוון שאינו מכיר בהזמנות עליהן התום רק ראש המועצה לבדו.

בינתיים אספו חברי מפא"י המתפטרים חתימות מחברי המושב, שטענו כי בחרו בציונים הכלליים מתוך לחץ. החתימות הועברו לברית הפיקוח של תנועת המושב, בים, שהחליטה לקיים אספה כללית לשם עריכת בחירות חדשות. הימניים לא נכנעו, פנו לבית המשפט.

בבית-הדין המחוזי בתל-אביב החליט אמי גם השופט, ד"ר יצחק קיסטר, כי אין לקיים בחירות חדשות לפני תום מועד השנה לכהונת הוועד הנוכחי. אולם הוא נתן זריקת עידוד לאנשי השמאל בדבריו על ראש הוועד הימני קבע השופט: "היור" בס" יוק, שנתן כאן תצהיר ועדות, לא נראה על פי תצהירו — שבו סתירות ניכרות — כי הוא איש אמת מובהק. אבל לפי התקנות אין זו סיבה לפטרו באמצע השנה."

הדירה לשווקים זרימה. בינתיים אול מלאי המזון ברפתות והפרות החלו גועות בקוליקולות, דורשות את אכלן. אנשי הגוש השמאלי התארגנו, קנו מכספים הפרטי 15 טון תערובת לפרותיהם. הפרות האחרות נשארו רעבות. כאן עשה בסיוק טעות גורר-לית. הוא לא הורה לאסוף כסף ולקנות תערובת, כשם שעשו אנשי המושב האחרים. בסיוק פנה לחברת עמיר של התאחדות האכרים, הזמין שמונה טון תערובת לפרות. על ההזמנה חתם: אריה בסיוק ראש-הוועד.

חברת עמיר, שמצאה הזדמנות לחזור לש" חקי המשביר המרכזי, הסתפקה בחתימה הי אחת, שלחה מכונית עמוסה בתערובת. בס" יוק הזעיק את אנשיו לפריקת המטען בין אנשי-שולמו. הוא לא ידע כי השמאל הצליח להשיג העתק מההזמנה, ששלח ראש הוועד בשם המושב. כשעמדו הימניים לפרוק את המכונית, הופיעו אנשי הפלג השני, ביקשו לקבל את חלקם בתערובת. "חתמת בשמונ", אמרו לבסיוק, "המזון שייך לכולנו".

קצין וקצין גבוה יותר. פרצה קסטה שבה נפצע איש הימין אלכסנדר שטרן. משטרת גדרה, שעמדה במצב הכן מאז התחמו הרוחות במושב, נזקקה מיד, העלתה כעשרים מתישבים על משאית המושב, הובילה אותם לתחנת המשטרה. שם נערך הדיון. אחרי שעות של מריבות הסכים בס" יוק לחלק לכל אחד מאנשיו שק אחד, לפי הצעת השמאל, להקפיד את התערובת הנדרת עד שתתקבל ההכרעה על גורלה. הבני צוץ הוטל על מזכיר הפנים, שהוא עובד חוץ במושב.

למחרת, כאשר בא המזכיר לבקש את מפתחות המחסן מבסיוק, נתקל בסרוב מוחלט. "אבל הקצין קבע שצריך לחלק שק לכל אחד ולשמור את היתר", הזכיר המזכיר. בסיוק לא התרגש. "אני הקצין הכי גבוה כאן בכפר", קבע. אנשי השמאל, שעקבו אחרי תנועות יריביהם, נוכחו כי הם עומדים לחלק ביניהם את כל המלאי, מיהרו להזעיק את המשטרה.

במשך חמש שעות הסתגרו למחרת קצין המזון, יו"ר המועצה האזורית, סמל משטרת גדרה ונציגי שני הצדדים בבנין המזכירות. עשרות מאנשי המושב ניצבו בפתח הבנין, עודדו את נציגיהם, קיללו את היריבים. לבסוף החולט כי התערובת שייכת אמנם לכל המושב, אולם אנשי השמאל יחזרו על חלק ניכר מהמגיע להם, לטובת הפרות הרעבות יותר של חבריהם מהימני.

הקרב על התערובת נגמר. אולם איש לא חשב שהפרשה הסתיימה. כי המריבות האריות במושב בניה קיבלו גיבוי מפלגתי ומפלגות נלחמות עד טיטת הדם האזרחי של היריב.

עשיר ומצליח. אבל עכשיו היא לקחה עורך-דין וביחד עשו לי מהפכה שלמה. עשו את הגיל שלה 22, והיא בת 35. את הגיל שלי, שאני בן 45, עשו 55. כל פעם שהיינו הולכים אל הרבנים, הם הביאו לעזרה את הרמב"ם, בשביל להראות שאני צריך לתת גט. אבל אני הבאתי את הרא"ש ורבנו תם כדי להראות בדיוק הייפך, שכל הכופה לתת גט כאילו מרבה ממזרים. בבית-הדין הגדול של הרבנים הראוי לי את כל החוקים והחליטו לכפות עלי את הגט במשך חצי שנה. לא נתתי כל הזמן גט. אני אוהב אותה מאוד, או למה שאגרש אותה?

מכות בבית-הסוהר. רק נגמרה הי חצי שנה, הביאו לי הזמנה לבוא לבית-

סרבנגט יצחק

אחרי הכסף והנשיקות — מכות

המשפט המחוזי בתל-אביב. יצא פסק-הדין עלי כמו שפסקו הרבנים וכמו שכתב על הערעור שלי בית הדין הרבני הגדול. לקחו אותי מבית-המשפט למאסר קשה, כמו רוצח, עד שאסכים לתת גט. בבית-הסוהר ברמלה שמו אותי בין אנשים נוראים, שרצו לאכול אחד את השני. הם היו חזקים ולא היה להם מה לעשות. כשבאתי התחילו גם להרביץ לי כדי שאסכים לתת את הגט. אבל השם היה בעזרי. אחד מהם התחיל לספר סיפורי מעשיות והם עזבו אותי במנוחה.

האנשים בבית-הסוהר צילמו אותי ועשו לי הרבה בדיקות. אחרי הבדיקות הכניסו לי פחד גדול בלב. "אתה מוכרח לתת את הגט, אחרת זה יהיה חסרף שלך, תשב פה עד שתמות", כולם אמרו לי. "אתה כבר חולה, וכתוב בעתונם שהשופט נתן לך מאסר לא מוגבל. אשתך תאכל אותך בממשלה".

חדתי מאוד על נשמתו ואמרתי להם: "אעשה כל מה שאתם דורשים". אחד כתב משוה על נייר ואמר לי לחתום. "זה בש" ביל שתוכל ללכת הביתה".

אחרי שחתמתי צחקו ממני כולם. אמרו לי שכתוב שם שאני מסכים לגרש את אשתי. מזכיר בית-הדין בפתח-תקוה בא אלי לשאול אם אני כבר מסכים. אמרתי לו: "לא מסכים בעד שום כסף וזהב בי עולם, אני אוהב אותה ולמה אגרשנה?" שוב היו כולם נגדי עד שראיתי את מרי המחת נגד עיני.

התיישבות

הקרב על התערובת

מאות הפרות עמדו מורעבות ברפתות, במחסן המושב היו מוטלים למעלה ממאה

מזוג אויר
בשתי החנויות

20%
הנחה אמיתית

על כל סחורות קיץ
באיכותן הידועה

**מוכירת
סוף העונה**

איוניר
בתי האלופה הראליים למאונק

פל-אביב, רח' אלכני 31-רח' דיזנגוף פינת גורדון

קפה + קולה

מרענן
מרווה
טעים

Mocca-Cola
עשוי עם תמצית קפה נקי

שתו תאיר
מוקה-קולה
עם סודה

קליפורניה
California